آموزش شاگردان برای آموزش
جلسه ۲۳: شاگردی رابطه ای است (۱۰c)

ارائه شده توسط ران لایولی، M.Div., M.A. – BiblicalMentoring.org (مطالعات)

مرحله ۱: دعای آغازین

مرحله ۲: هر فرد آیه خاطره را نقل می کند: بیت: **افسسیان ۴:۲۵-۲۷**
۲۵ بنابراین، پس از کنار گذاشتن دروغ، هر یک از شما با همسایه اش حقیقت بگوید، زیرا ما اعضای دیگری هستیم. ۲۶ خشمگین شوید و گناه نکنید؛ نگذار خورشید بر خشم تو غروب کند، ۲۷ و هیچ فرصتی به شیطان نده.

مرحله ۳: *تمام یا بخشی از فصل کتاب مقدس را بخوانید و بحث کنید* - **افسسیان ۴**
لینک: https://www.biblegateway.com/passage/?search=Ephesians%204&version=ESV

مرحله ۴: سوالات برای درخواست های شخصی و/یا بحث های گروهی:

1. این جلسه به ویژگی های صبر و صداقت می پردازد.
صبر: صبر یعنی کند بودن در خشمگین شدن. این نشانه ای از شاگردسازه.

2. برای پرورش شخصیت خدایی شاگردان و مربیان، صبر و زمان مانند کریست لازم است. یعنی شبیه عیسی شدن که باید در تو ببینند.

3. صداقت: نباید انتظار کمال در شاگردان خود داشته باشیم. باید انتظار صداقت داشته باشیم.

4. شاگردانت شروع می کنند به به اشتراک گذاشتن مشکلات و رنج های خودشان، همچنین پیروزی ها و رویاهایشان اگر بتوانی صمیمی باشی و رویاهای خودت را هم به اشتراک بگذاری.

5. با دقت به حرف های کارآموز خود گوش دهید و نشان دهید که واقعا برایش اهمیت قائل هستید. اما اگر بیشتر درگیر خودتان باشید، برعکس ارتباط برقرار خواهید کرد.

مرحله ۵: *محتوای کتاب را بخوانید و بحث کنید:*
فصل ۱۰ج طبق گفته نویسنده – کیت فیلیپس:

صبر

صبر یعنی کند بودن در خشم. این ایمان در عمل است، نه انفعال. صبر تو را وادار می کند که بدون به خطر انداختن معیار خدا، فیض خود را به شاگردت گسترش دهی. صبر از تلخی جلوگیری می کند. صبر نشانه ای از شاگردسازه.

عیسی با مردان بی صلاحیت شروع کرد که در هر قدم نیاز به تشویق و تشویق داشتند. شاگردانش زمان زیادی طول کشید تا شخصیت های خداترس پیدا کنند، اما خداوند با مردانش همکاری کرد تا مانند او شدند. او هرگز از آن ها دست نکشید. او جسارت یعقوب و یوحنا، دمدمی مزاج پطرس و شک و تردید توماس را تحمل کرد. آن صبر بود. خدا وعده می دهد که به فرزندانش همان صبر مسیحی را بدهد (رومیان ۱۵:۵). شاگردان باید منتظر زمان و هدایت خدا بمانند. شاگرد شما ممکن است از مردم بترسد، ممکن است در برابر تغییر مقاومت کند یا با اولویت ها دست و پنجه نرم کند. این موانع را می توان در حین تماشای شما و کار روح القدس در زندگی‌اش پشت سر گذاشت. اما باید صبور باشید. ساختن شاگرد زمان زیادی می برد. درگتو ممکن است شش ماه صرف ساختن دوستی با یک شخص کنیم و سپس شش ماه دیگر قبل از تعهد او به مسیح. ممکن است یک سال صرف پرورش این مؤمن جدید کنیم و سپس سه سال دیگر او را تا حد تولید مثل شاگردسازی کنیم. با این حال، پنج سال سرمایه گذاری روی یک نفر ارزش تلاش را دارد اگر او شاگرد تولیدمثل شود.

اولین باری که ویرجیل را دیدیم، کمی بعد از آن بود که پنجره های ما را شکست و خانه کارکنان زنان ما را در لس آنجلس دزدید. آن هفت سال پیش بود. امروز او آموزش می بیند تا دیگران را شاگردسازی کند. هیچ یک از کارکنان ما از این سرمایه گذاری زما نی‌پشیمان نیست. درگتو بیشترما برای کسا نی‌دعا کرده ایم و وقت صرف کرده ایم که بعدها مسیح را رد کردند. اما ناامید نمی شویم. ادامه می دهیم. «خود خدا این کار شگفت انگیزرا به ما داده و بنابراین هرگز تسلیم نمی شویم. ما گیج شده ایم چون نمی دانیم چرا اوضاع به این شکل اتفاق می افتد، اما تسلیم نمی شویم و تسلیم نمی شویم. ما زمین می خوریم، اما دوباره برمی خیزیم و ادامه می دهیم» (دوم قرنتیان ۴:۱،۸،۹ LB). نه شک و نه مخالفت نباید تعهد شما به سرمایه گذاری در شاگردتان را بازدارد. وقتی صبر شما آزموده شد، ایمان خود را به حاکمیت خدا با ادعای فیلیپیان ۱:۶ تأیید کنید: «زیرا من به همین چیز اطمینان دارم که کسی که کار نیک را در شما آغاز کرد، آن را تا روز مسیح عیسی کامل خواهد کرد.»

صداقت

پایه هر رابطه سالم، ارتباط صادقانه است. این بر پایه تعهد شما به یکدیگر و دانستن اینکه شفافیت به نفع خودتان است، بنا شده است. افسسیان ۴:۲۵ به ما دستور می دهد که دروغ را کنار بگذاریم و حقیقت را بگوییم. رابطه شما رشد نخواهد کرد مگر اینکه هم شما و هم شاگردتان به طور باز با هم ارتباط برقرار کنید. باید از نیازها و احساسات یکدیگر آگاه باشید. انتظار نداشته باشید شریک تان کامل باشد، فقط صادق و صادق باشید. من هیچ چیز را نمی شناسم که صداقت را بهتر از صمیمیت رابطه شاگردی پرورش دهد. بسیاری از مؤمنان از به اشتراک گذاشتن مشکلات یا اضطراب هایشان شرمنده اند، چون می ترسند بارهای خصوصی شان به شایعه تبدیل شود. اما شاگرد شما می داند که شما از آبروی او محافظت خواهید کرد. او می تواند با اطمینان درباره هر چیزی با شما صحبت کند چون به عشق شما به او اطمینان دارد. "... عشق کامل ترس را دور می کند..." (اول یوحنا ۴:۱۸) تا بتوانیم «در نور قدم بزنیم...» (اول یوحنا ۱:۷). شاگرد شما باید هر چیزی را که ممکن است بر او، بدن یا خدمتش تأثیر بگذارد، حتی زمانی که تمایلی ندارد، بیان کند. با ارتباط برقرار کردن، گوش دادن و پذیرش انتقاد، صداقت را در شاگرد خود تشویق کنید.

خودتان را منتقل کنید.

اگر صادقانه مبارزات، رنج ها و ناامیدی های خود را به اشتراک بگذارید، همچنین پیروزی ها، رویاها و دستاوردهایتان، شاگردتان به زودی مبارزهایش را به اشتراک خواهد گذاشت. اگر اشتباهی کردید، آن را بپذیرید، اما همیشه این کار را با هدف ساختن پادشاهی و تقویت شخصیت او انجام دهید. صراحت شما این پیام را منتقل می کند: «من قابل آموزش هستم و به شما اعتماد دارم.» این الهام بخش ارتباط صادقانه خواهد بود. چند سال پیش جون با مردی خوب دوستی نزدیکی داشت. مردم فکر می کردند آن ها ازدواج خواهند کرد، اما خدا به آن ها نشان داد که نباید این رابطه را دنبال کنند. دانش آموزان نوجوان کتاب مقدس جون مشتاق بودند بدانند چرا رابطه تمام شد و او چه احساسی دارد. اگرچه دردناک بود، جون اصولی را که خدا به آن ها آموخته بود تمرین کرد و مشکلاتش را با او در میان گذاشت—درد، تنهایی و حتی ترس از مجرد ماندن. دخترانش از صراحت او شگفت زده شدند. جون به آن ها اعتماد کرد که به او خدمت کنند! شفافیت جوآن در آن بحران، عشق او به دخترانش را به طور قدرتمندی منتقل کرد. این باعث شد آن ها بتوانند مشکلاتشان را به اشتراک بگذارند. با تماشای کار خدا در زندگی جوآن، به قدرت او برای رفع نیازهایشان اعتماد پیدا کردند. امروز، چهار نفر از آن ها شاگردان کارآمد هستند. با این حال، احتلام شاگردتان را با اشتراک گذاری مخرب از دست ندهید. برخی مسیحیان نابالغ به خاطر شکست های رهبرشان دچار لغزش یا توجیه گناهان خود می شوند. برخی دیگر ناامن می شوند یا اگر رهبرشان ضعیف به نظر برسد، اعتماد به نفس خود را از دست می دهند. اگر در مورد به اشتراک گذاشتن چیزی شک دارید، ابتدا با رهبران خود مشورت کنید. انتظار داشتن از شاگردتان که نگرانی های عمیق شما را بیش از حد حمل کند، منصفانه نیست. ارتباط بیش از حد، حتی اگر پاک و صادقانه باشد، می تواند باعث شود او مغرور یا دلسرد شود. عیسی به شاگردانش گفت: «چیزهای زیادی برای گفتن به شما دارم، اما اکنون نمی توانید آن ها را تحمل کنید» (یوحنا ۱۶:۱۲). نسبت به راهنمایی خدا درباره اینکه چه چیزی و چقدر باید به اشتراک بگذارید، حساس باشید.

گوش کن.

وقتی شاگردت با تو صحبت می کند، روی حرف هایش تمرکز کن. توجه کامل تو ثابت می کند که اهمیت می دهی. اگر به جای گوش دادن دقیق به افکارش، مشغول واکنش خود با شی، بی علاقگی را منتقل خواهی کرد. با تأیید غیرکلامی و کلامی نشان بده که فهمیده ای. سؤالات عمیق بپرس که او را به صراحت تشویق کند. اما حرفش را قطع نکن. «مرد دانا زبانش را نگه می دارد...» (امثال ۱۴:۱۰ LB).

پذیرای انتقاد سازنده باشید.

با تشویق به انتقاد سازنده، اعتماد خود را به شاگرد خود نشان دهید. وقتی شاگردتان انتقاد می کند، با دقت گوش دهید. ایده های او را در نظر بگیرید. او در موقعیتی منحصر به فرد است که نقاط قوت و ضعف شما را بازتاب می دهد و شما را روشن می کند که شخصیت شما چگونه چیزهایی را که ممکن است قصدش را نداشته باشید، منتقل می کند. برای اشتباهاتتان عذرخواهی کنید و سپس تعهد خود را برای اصلاح آن ها تأیید کنید. هر از گاهی با شاگرد خود مشورت کنید تا ببینید آیا ضعفی که به شما نشان داده بهتر شده است یا نه. از علاقه اش تشکر کنید. «پذیرفتن نقد معتبر نشانه افتخار است» (امثال ۲۵:۱۲ LB). مری تیسن، مدیر زنان لس آنجلس، معلمی با استعداد است. او سخت تلاش می کند مهارت هایش را با نقد آموزش شاگردانش منتقل کند. اما اخیرا یکی از شاگردان مریم با مشکلی به او مراجعه کرد: «اصلاح تو آنقدر مرا عصبی می کند که وقتی تو هستی نمی توانم خوب آموزش دهم.» مریم با بزرگواری این انتقاد سازنده را پذیرفت و اکنون پیشنهادات خود برای بهبود را با ستایش صادقانه دستاوردهای شاگردش تعدیل می کند. صراحت مریم رابطه آن ها را تقویت کرد. تنها شرط دادن یا دریافت نقد این است که باید مسئولانه و صادقانه باشد، نه مخرب. با یکدیگر بازی نکنید. شوخی نکنید و سعی نکنید خود را از ناامیدی به قیمت دیگری رها کنید. عیسی هشدار داد که «... هر کلمه بی ملاحظه ای که انسان ها بگویند، در روز داوری پاسخگو خواهند بود» (متی ۱۲:۳۶). اگر انتقاد احساسی است، زمانی برای ملاقات بعدی تعیین کنید تا هر دو بتوانید درباره وضعیت فکر کنید. یعقوب ۱:۱۹ می آموزد: «... اما هر سریع شنید، کند صحبت کند و خشمگین شود.» اگر تعارضات در رابطه شما ناشی از نظر شخصی یا ترجیحات است، گوش دهید و بحث کنید. ملاحظه کار و انعطاف پذیر باشید. اول پطرس ۴:۸ می گوید: «بالاتر از همه، در عشق به یکدیگر پرشور باشید، زیرا عشق گناهان فراوانی را می پوشاند.» می توانید حتی در حین حل اختلافات متحد باشید اگر هر دو به دنبال اراده خدا باشید. هرگز تحت پوشش «برخورد شخصیتی» تسلیم نشوید، انگار چنین مشکلی غیرقابل

حل است. روابط دشوار ما را پاک و تیزتر می کنند (امثال ۲۷:۱۷). وقتی شاگرد شما بداند که آزادی اصلاح شما را دارد، گوش خواهد داد و بر اساس اصلاح شما عمل خواهد کرد. امثال ۱۵:۳۱ وعده می دهد: «کسی که گوشش به سرزنش زندگی‌بخش گوش دهد، در میان خردمندان خواهد بود.»

صفحات ۱۰۹-۱۱۳

مرحله ۶: *درخواست های دعای شخصی را به اشتراک بگذارید و سپس هر نفر برای درخواست دیگری دعا کند.*

منبع: «شکل گیری یک شاگرد» نوشته دکتر کیت فیلیپس. انتشارات توسط شرکت فلمینگ اچ. رول، ۱۹۸۱. شابک ۰-۸۰۰۷-۱۱۸۱-۵. مقدمه از رابرت ای. کولمن. محتوا (به جز سوالات مطالعه) بدون بازبینی از کتاب گرفته شده است.

20261123 بازنگری شده